

ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Senfen) sagde, at der dog var Noget i Klagen, der i Følge selve Valgbestyrelsens Formands Erklæring var berettiget. Dette „Noget“ reducerede sig til, at der maatte være en straffet Person, der stod paa Valglisten og havde afgivet Stemme. Ja, dette kan man indrømme. Men naar dette Noget erklæres af Alle for høist irrelevant, saa bliver der ikke Noget tilbage. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde, at vi skulde værne om Klagernes Ære; det var Folkethingets Sag at værne derom. Jeg maa tilstaa, at jeg aldeles ikke finder mig opfordret til her at værne om Klagernes Ære; dertil har jeg ikke den fjerneste Forpligtelse. Hvis Klagene føle sig fornærmede over, hvad der her er sagt, hvis de maatte finde sig foranledigede til at sagsøge det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), saa antager jeg, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ligesom jeg vil give dem Adgang til at søge deres Ret gjort gjældende for Domstolene; men at vi, fordi Nogle i Aalborg 2den Valgkreds indgive en Klage, her skulde have en Forpligtelse til at værne om deres Ære, kan jeg ikke paa nogen Maade erkjende. Selv om jeg skulde falde ind under den samme Kategori som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds og komme til at udtale Noget, som stred imod Klagernes Æreberettigelse, maa jeg gjentage, at jeg finder denne Klage saa overmaade løs, og endog den Paastand, at nogle Stemmer skulde være afviste og andre modtagne, efter at Afstemningen var sluttet, er løs. Thi der burde have været sagt, hvormange, der burde have været sagt, at de vilde beedige deres Adfærd og indstaa for Sandheden. Men der er ingen af Klagene, der udtaler, at han har personligt Kjenndskab til de Paagjældende. Jeg finder aldeles ikke, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds, at der er Anledning til at formode, at noget Saadant har fundet Sted. Jeg mener, at der er fremsat en løs Paastand, og det maa erindres, at i alle Tilfælde er det den, der fremsætter en Beskyldning, der skal bevise den, og at det altsaa ikke er Valgbestyrelsens Formand, der skal bevise, at det ikke er sandt, hvad der siges i Klagen. Han har gjort, hvad der kunde gøres, ved at sige, at den fra den modsatte Side fremsatte Paastand ikke er sand, men fra den modsatte Side er der ikke givet saa mange Data, at man vil være i Stand til at paavise Klagens Rigtighed. Naar det ærede Medlem for Aarhus 3die Valgkreds sagde, at Klageren havde udfat sig for at underkastes Straf, dersom det skulde vise sig, at Klagen var urigtig, saa maa jeg dertil bemærke, at dette dog ikke vil være Tilfældet. Man kan kun komme til at sige, at de ere gaaede leffindig frem, men at overbevise dem om, at de ere fremkomne med fuldstændigt falske Klagemaal, vil være aldeles umuligt.

Scavenius: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at den, der, som jeg, havde yttret sig stærkt overfor Klagen om dens usforvarlige Løshed, vilde komme til at staa meget uheldigt, hvis det ved nærmere Undersøgelse skulde vise sig, at Klagens faktiske Indhold er sandt. Deri tager det ærede Medlem fejl. Klagens faktiske Indhold, Muligheden af, at det rent Faktiske er sandt, vedkommer ikke Klagens Karakter; om det er nok saa sandt, er Klagen lige løs, efter som Klagen aldeles ikke ledsages af nogen som helst Bevislighed, eller idetmindst af saaledes specificeret, at man har bestemte Tilfælde at holde sig til. Den mulige faktiske Rigtighed af Klagen er irrelevant med Hensyn til Spørgsmaalet om Klagens Karakter. Dernæst skal jeg ligeledes overfor det ærede Medlem (Berg) tillade mig at sige ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen), at det at værne om Klagernes Ære eller om Valgbestyrelsens Ære er mig aldeles uevkommande; thi enhver Mand maa personlig se at værne om sin Ære, saa godt han kan. Naar det ærede Medlem imidlertid mente, at der i det af mig oplæste Telegram fra Valgbestyrelsens Formand skulde ligge nogen Art af Anerkjendelse af, at der dog er noget Berettiget, i Klagens to sidste Punkter vel at mærke, thi hvad det første Punkt angaar, er Klagen i det Væsentlige i Overensstemmelse med Valgprotokollen, da er det en stor Wildfarelse. Hvis det ærede Medlem havde gjort mig den Ære at høre, hvad jeg oplæste, vilde han ikke have kunnet komme med denne Paastand. Det er aldeles afgjort, at Valgbestyrelsens Formand bestemt har benægtet, at der er nogen som helst Sandhed i Klagens andet Punkt, som er det, hvorpaa det kommer an; han erklærer, at alle 6 Risteførere for Aalborg By paa det Bestemte benægte, at de efter Afstemningens Slutning have modtaget Stemmer fra Nogen som helst, og han erklærer, at han selv efter Afstemningens Afslutning afviste et Par Enkelte, uden at han vidste, paa hvem de vilde stemme. Det er det, hvortil det ærede Medlem sigtede. Meget vel. Men denne Ytring kan dog virkelig ikke bruges til en Paastand om, at Valgbestyrelsens Formand skulde have anerkjendt Nogensomhelst i Klagen for rigtig; thi det var hans Blikt at gøre, hvad han gjorde, og havde han ikke gjort det, saa havde der virkelig været god Grund til at forfaste Valget. Men hvis jeg ikke opfattede det ærede Medlem feilt, skulde det staa i Modstrid med en anden Ytring, nemlig at Valgbestyrelsens Formand, da han sluttede Afstemningen, ikke bemærkede, at der var nogle Valgere tilstede, der endnu vilde stemme; men jeg gad nok vide, hvorledes de to Ytringer kunne staa i Modstrid med hinanden. Naar en Valgbestyrelsens Formand staar overfor en Valgforamling, har givet en vis Frist, har opfordret Folk til at komme og stemme, denne Frist er udløbet, og han derpaa siger til